

Haiku's: Het zonlicht

Zonder zonlicht zou het leven op aarde onmogelijk zijn. De zon is als het ware de grond onder ons bestaan, of nog beter gezegd: de motor die ons gaande houdt. Dankzij de zon kunnen wij leven en proberen ons te bezinnen op wat dat betekent: een levend wezen zijn.

Pruimebloesemgeur –
en opeens verschijnt de zon
over het bergpad!

Bashō (1644-1694)

Het is winter geweest, de zon heeft zich verborgen gehouden. De pruimebloesemgeur kondigt de lente aan – en ja! Daar komt het zonlicht terug. Je mediteert, contempleert, en je komt in de buurt van waar het om gaat, wat een nieuw begin voor je zou kunnen betekenen ... en ineens komt het heldere inzicht.

Maar het is natuurlijk helemaal niet waar dat de zon er niet was gedurende de winter. De kou zorgde er alleen voor dat we niet echt van haar warmte konden genieten. Maar er waren toch momenten van licht.

Februarizon:
uit sjaals en kragen
duiken hoofden op

Gusta van Gulik

In de winter kun je je opgesloten voelen. Je reikt naar het licht dat er nog is, maar je kunt je er niet in onderdompelen.

Tussen de tralies
steekt de duif één vleugel uit
naar 't winterzonlicht.

Kyokō (1866 –?)

De zon kan ons eraan herinneren dat we geen op zichzelf staande wezens zijn. We zijn verschijnselen in een wijde wereld die steeds verandert en waarin we een voorbijgaande rol spelen.

de zon breekt door,
en maakt strandwandelaars
tot figuranten

Loeke Groenendal

In die felle zon
is jouw parasol, mijn lief,
wel bijzonder klein!

Seihō (1882- ?)

Maar als alles onduidelijk is en zonder perspectief, dan is er altijd één zekerheid: er is zonlicht.

De zon, die opgaat –
geen ander ding is zichtbaar
in de mist op zee.

Shirō (1724-1815)

En de volgende twee haiku's behoeven geen commentaar van mij (en de vorige misschien ook niet).

ochtendmist
de zon verzilvert
de stilte
Ria Giskes

de zon breekt door
op de rand van lucht en water
lekt zilver in zee

Jac Vroemen

De haiku van Bashō is afkomstig uit:

Bashō *Geluid van water. Haiku* Vertaald uit het Japans door H. Kerlen. Kairos, Soest 1989

De haiku's van Kyokō, Seihō en Shirō zijn afkomstig uit:

Haiku. Een jonge maan. Japanse haiku van de vijftiende eeuw tot heden. Keuze, inleiding en vertaling door J. van Tooren. Meulenhoff, Amsterdam 1973

De overige haiku's zijn afkomstig uit:

om niets om alles bloemlezing uit 40 jaar Haiku Kring Nederland. HKN 2020

Hans Reddingius (geboren in 1930) raakte in de jaren zeventig van de vorige eeuw geboeid door de Japanse versvorm haiku. Hij is al veel jaren actief lid van de Haiku Kring Nederland, en was zeven jaar lang hoofdredacteur Nederland van het Nederlands-Vlaamse haikutijdschrift Vuursteen. Sinds 1998 beoefent hij Zen, onder meer in retraites op de Noorder Poort. Hij verzorgt voor ZenLeven een haikurubriek.

Beeldredacteur Ardan Timmer maakte de illustraties.